VASILE C. IONIȚĂ

TERMENI EUFEMISTICI PE BAZA *ALR II – 1. SUPLIMENT*

Materialul lexical care stă la baza articolului de față provine din ALR II – 1. S* şi a rezultat din răspunsurile date la întrebările (indirecte) 4877 şi 4886, respectiv h 10 şi 12, comparate cu răspunsurile obținute la întrebările 4876 („Penisul berbecului") şi 4887 („Organul genital al oii"), respectiv h 11 şi h 13.

Materialul din ALR II – 1. S nu a fost excerptat în vederea includerii în dicționarul-tezaur al limbii române (DA şi DLR), sau, dacă acest lucru s-a făcut, nu a existat un punct de vedere unitar şi nici consecvent, chiar şi în cadrul aceluiaşi colectiv de redactare. De exemplu, DLR, tom VII, partea 1, litera N, menționează, s. v. *naştere,* la sensul **I. 1.** „(Regional) organul genital al femeii" şi citează ca sursă ALR II – 1. S, h 12, de unde s-ar putea deduce că această sursă a stat în vederile colectivului de redactare; dar pentru *născătoare,* deşi sensul amintit este menționat, trimiterea la ALR II – 1. S nu se mai face, cu toate că termenul este răspândit în 6 puncte pentru f. şi în 2 pentru f_1. Tot aşa pentru *născut,* este menționat doar sensul „organ genital feminin", extras dintr-o singură sursă, în contextul a două fragmente de descântec, şi lipseşte înțelesul „organ genital bărbătesc", pe care ALR II – 1. S îl menționează în punctele 284 şi 349.

Diferența dintre ceea ce reiese din lucrările lexicografice amintite şi ceea ce oferă ALR II – 1. S nu este deloc neglijabilă. Aşa, de pildă, în timp ce DSLR (care şi-a extras materialul din DA şi DLR, material publicat sau aflat în fişiere) menționează pentru *penis* (cuvânt-titlu) 10 sinonime, dintre care doar 6 aparțin graiurilor populare (luând în considerație indicațiile *învechit, popular, regional*), adică *mădular, membru, mătărângă, pasăre, pistol* şi *sulac,* ceilalți fiind

---

* ALR II – 1. S = Emil Petrovici, *Atlasul lingvistic român.* Partea II (ALR II), vol. I. *Suplement. Termeni considerați obsceni,* Sibiu – Leipzig, 1942.

În afara abrevierilor din DA/DLR, s-au mai folosit următoarele:

DDAr = Tache Papahagi, *Dicționarul dialectului aromân, general şi etimologic,* [Bucureşti] 1963;

DSB = *Dicționarul subdialectului bănățean* (redactori: Vasile Şerban, Sergiu Drincu), vol. I, Timişoara, 1985;

DSLR = Luiza Seche, Mircea Seche = *Dicționarul de sinonime al limbii române,* Bucureşti, 1982;

FCLR = *Formarea cuvintelor în limba română.*

S-a notat cu b. „organul genital bărbătesc" (h 12), cu f. „organul genital femeiesc" (h 10), cu $b._1$ „penisul berbecului" (h 11), cu $f._1$ „organul genital al oii" (h 13); h = hartă.

DACOROMANIA, serie nouă, III–IV, 1998–1999, Cluj-Napoca, p. 57-65

considerați argotici *(coinac, sulă, şarpe, ştremeleag),* în ALR II – 1. S găsim 33 de termeni, cărora li se adaugă 11 expresii perifrastice. Tot aşa, pentru *vulvă,* DSLR menționează doar pe *plod,* în timp ce ALR II – 1. S conține 35 de termeni şi 10 expresii perifrastice. Apoi nu este clar dacă titlurile *penis* şi *vulvă* cuprind sinonimele pentru „organul genital” (exterior) masculin, respectiv feminin, cu referire atât la om, cât şi la animele. Totodată DSLR nu a preluat din DA şi DLR, aşa cum se va vedea, toate denumirile eufemistice, în speță sinonimele pentru cele două noțiuni.

Din aceste motive, dar şi pentru că ALR II – 1. S nu se găseşte cu uşurință la îndemâna celor interesați, am considerat că ar fi util să prelucrăm cele două hărți (10 şi 11), comparându-le cu hărțile 11 şi 13.

Pentru aceasta, am întocmit o anexă pe baza căreia se pot completa sursele lexicografice existente nu doar prin simpla consemnare a cuvântului aşezat în ordine alfabetică, ci şi prin succinte explicații semantice, comparații, precum şi cu, atunci când a fost cu putință, sugestii etimologice.

1. Unii termeni pot fi socotiți neutri, fără vreo nuanță stilistică mai mult sau mai puțin evidentă, deşi nu s-ar putea spune că nu au, totuşi, o oarecare astfel de nuanță, cum se întâmplă la pronumele demonstrative *aceea, aia, haia,* căci ele exprimă uneori disprețul, dar folosirea lor se datorează şi faptului că la întrebarea pusă cel chestionat nu a găsit repede numele noțiunii, exprimat eufemistic, iar pe cel considerat obscen, din pudoare, îl evită. În această categorie îşi găsesc locul şi denumiri ca *gaură* sau *vână.* În general, însă, fiind vorba de cuvinte socotite „ruşinoase”, vom întâlni un mare număr de denumiri care exprimă atitudinea pudică, sentimentul de jenă, impuse de normele etice. Astfel de termeni sunt: *ocară, ocara ei,* neologismul *pardon;* apoi, o largă răspândire înregistrează însuşi cuvântul *ruşine,* singur sau în cuprinsul unor sintagme ca: *partea ruşinoasă bărbătească, partea femeiască de ruşine, partea ruşinoasă de dinainte.* Denumirile *urâciune* şi *hâzenie* au fost înregistrate în câte un singur punct, *urâciune* ca nume acordat organului genital femeiesc, iar *hâzenie* şi celui femeiesc, şi celui bărbătesc. Disprețuitoare este şi denumirea *javră.*

O situație aparte o au termenul *membru* şi sinonimul său mai vechi, *mădular,* raporturile de sinonimie extinzându-se şi la alte domenii, nu numai la cel anatomic, căci *mădular* este menționat cu sensul „2. (Învechit) Membru al unei societăți, al unei organizații, al unui grup etc.” (DA, s. v.). Mai frecvent este *membru,* neologism intrat şi în graiuri, după cum reiese şi din precizarea făcută de anchetator pentru punctul cartografic 728: „A auzit de la doctor”. În general, *membru* desemnează „organul genital bărbătesc”, nefiind nevoie de precizări suplimentare, deşi se întâlneşte, o dată, şi o asemenea mențiune din partea subiectului anchetat (punctul 365).

2. O altă categorie, în parte cuprinzând termeni lipsiți de nuanțe stilistice, este cea referitoare la funcția de a procrea, atât a organelor genitale femeieşti (în cea mai mare parte), cât şi a celor bărbăteşti. Trebuie să facem observația că în cazul

acestei categorii, pe de o parte, vom întâlni confuzia dintre organul genital exterior şi părţi ale aparatului genital, luat în totalitate, iar, pe de altă parte, multe dintre aceste denumiri ar putea fi încadrate la cele metaforice, căci ele sunt fie metonimii, fie sinecdoce.

Matcă, cu sens „învechit şi regional”, este sinonim cu *mitră,* iar sintagma *matca copilului* înseamnă „placentă”; cf. ALRM I/II, h 289. Însuşi termenul *mitră* este înregistrat în câteva puncte ca termen neologic; cf. „Aşa zic cei care au învăţat carte” (punctul 235). Arhaismul *trup,* cu semnificaţia „organ genital”, atestat în scrierile vechi (vezi DLR, s. v.), s-a conservat ca denumire pentru organul genital bărbătesc în 15 puncte – cf. şi *trupul omului* (punctul 4); „se vede *trupul*” (punctul 872) –, dar şi pentru organul genital femeiesc, în 7 puncte. NALR – *Banat* I consemnează sintagma *trupul omului* pentru „testicole” (h 151/53, 58). Şi neologismul *vulvă* a fost înregistrat în forma sa literară *(vulvă)* sau *vulfă,* precum şi *vâlvă,* ultimul ca rezultat al etimologiei populare.

Dar, cum menţionam la începutul acestui paragraf, cele mai multe denumiri sunt creaţii interne ale limbii române, unele dintre ele vechi, întâlnite în primele documente scrise: *fătăciune,* termen frecvent pentru f.$_1$ (în 12 puncte), dar şi pentru f. (punctul 399), sens menţionat de DA: „4. Partea genitală a vacii, *fătătoare*[2], soţie, pipotă”. *Fătăciune* pentru f.$_1$ este concurat de *fătătoare,* iar pentru f. cel mai frecvent este *naştere* şi *născătoare,* folosit sporadic şi pentru f.$_1$. *Născut* se foloseşte deopotrivă şi pentru f. şi pentru b., cu precizarea, într-un singur punct: *născutul femeilor* (349).

Tot cu privire la funcţia de procreare, dar şi cu un vădit caracter de sinecdocă sau metonimie, sunt termenii *pântece* „uter”, *plod* (în 2 puncte pentru f. şi în 4 pentru f.$_1$), precum şi arhaicul *zgău* (219).

3. Denumirile metaforice, în sens larg, pe care le vom menţiona la un loc, fie că este vorba despre metaforă propriu-zisă, fie de metonimie sau sinecdocă, sunt cele mai numeroase. Denumirile din categoria termenilor metaforici, date numai/şi organelor genitale ale bărbatului şi ale femeilor (le-am exclus pe cele date numai pentru b.$_1$ şi f.$_1$) reprezintă cca 70% din totalul acestora. În cele ce urmează le vom menţiona în ordine alfabetică, referindu-ne la toate cele patru situaţii: b., b.$_1$, f., f.$_1$.

băbură f. A fost înregistrat doar în punctul 105 (Dobra – Hunedoara). Originea acestuia este, foarte probabil, scr. *babura* „ardei gras”, cuvântul neavând nici o legătură cu *băbură* „picături de ploaie mari, care uneori sunt amestecate cu grindină”, cu circulaţie în Banat, sau *băbură* „flacără foarte mare”, în graiul moţilor, ambele cu etimologie necunoscută; *băbură* „organ genital femeiesc” lipseşte din DA, precum şi din DSB.

căţut b. Cuvântul nu aparţine graiurilor dacoromâneşti, ci doar aromânei, ca variantă a lui *cuţit* (DDAr, 357).

ciocan b. Înregistrat într-un singur punct (646); cf. termenul argotic *a ciocăni* vb. tranzitiv cu sensul „a avea raporturi sexuale”.

cur b., f., f.$_1$. Este puțin probabil să continue pe lat. *culus,* care a evoluat în română ca şi *colus* „anus”. Este vorba, mai degrabă, de o sinecdocă, *cur* fiind socotit mai puțin obscen.

daravelă b. şi f. Variantă a lui *daraveră* „s. f. 1. Pățanie; încurcătură; bucluc, belea. 2. Treburi, interese...”. Acest eufemism este explicabil dacă avem în vedere urmările neplăcute ale unor relații intime comise contrar normelor etice, explicație valabilă şi pentru *dănănaie* „istorie”, deci „întâmplare neplăcută în privința urmărilor, în cazul de față”, „treabă”.

firfă f. Înregistrat doar la aromâni; cf. *firfiriță* „fetişcană” (DDAr, 551).

fluier b. Înregistrat în acelaşi punct (272) în care se spune *veseleancă* pentru f. Foarte probabil că la originea amândurora stă vreo anecdotă cu caracter licențios.

ghioc f. Este notat *giotu* (478). Sensul propriu al cuvântului este „scoică albă a unui melc de mare...”, de unde s-a dezvoltat sensul bine cunoscut: „scoica cu care ghicitoarele «dau» şi în care «caută» norocul sau prezic viitorul cuiva” (DA, s. v.). Evident, eufemismul are la bază asemănarea dintre cele două noțiuni.

hădărag b. Cuvânt cu diverse înțelesuri, care au comună ideea de „băț scurt”, cu anumite întrebuințări („parte a îmblăciului”, „titirezul morii” etc.).

hodrobroanțe pl. b. Este, fără îndoială, o variantă a lui *hodrobele,* care, prin Transilvania, înseamnă „obiecte, lucruri trebuincioase la drum...”, mai cu seamă că termenul a fost înregistrat în zona Bihorului.

instrument f. Termen echivalent cu *sculă, unealtă* etc., pentru care nu mai este nevoie de explicații.

izmene pl. b.; cf. „ți se văd *izmenele*”, obiectul vestimentar fiind considerat de natură intimă.

mandravelă b. Deşi termenul a fost înregistrat pentru graiurile aromâne, DDAr nu glosează cuvântul. În dacoromână *mandravelă* semnifică „minciună”, ca termen argotic, a cărui etimologie nu este cunoscută.

marfă b.; cf. „are *marfă* mare” (228). Printre alte sensuri ale lui *marfă,* DLR consemnează şi: „3. (Învechit) Avut, avere...”; termenul se înscrie în aceeaşi arie semantică (proprie) cu *dughiană.*

mațe pl. b.; cf. „ți se văd *mațele*”. Trebuie avut în vedere că *maț* are şi sensul învechit de „pântece”; apoi, concludentă este şi expresia argotică „iaca mațul”, care înseamnă „nu vei obține nimic”. Adesea, în expresie, *maț* este înlocuit cu termenul românesc (obscen) cunoscut pentru *penis.*

pantă f. Este vorba de o variantă a lui *pată,* cum de altfel consemnează şi DLR, citând LEXIC REG. 17, iar motivația este limpede.

pasăre b., f., b.$_1$. Glosat şi în DLR, în forma diminutivată *(păsărică):* „2.(Eufemistic) Organ genital femeiesc sau bărbătesc (la copii)”. În graiul din jurul Reşiței am înregistrat, cu referire specială la organul genital al fetițelor, termenul *sinfereangă* „garoafă”.

patir f. Cuvântul provine din explicaţia suplimentară dată de informatorul din punctul 723, care spunea că la armată a învăţat o poezie pornografică, unde organul genital femeiesc era numit *pitcutină, pipoaşcă, patiru* năzdrăvanul”. Este, probabil, o deformare a cuvântului *potir,* cu referire la părţile componente ale florii.

pierjă f. Variantă a lui *perjă* „s. f. (Mold.) Specie de prună care se despică uşor de pe sâmbure” (DLR). Termenul eufemistic a fost însă înregistrat în sudul Dobrogei, concurent cu *pipoaşcă.*

pipoaşcă f. (vezi mai sus *patir*). Propriu-zis, cuvântul înseamnă: „1. (Prin Olt.) Pipotă”. Tot aici se menţionează: „2. (Regional; eufemistic) Organul genital al femelelor unor animale (în special al iepei); (popular *fătătoare*” (DLR, s. v.).

pipotă, termen imprecis în privinţa cărui organ genital se atribuie ca denumire eufemistică: celui femeiesc, sau celui bărbătesc? DLR, s. v., îl menţionează doar ca „2. (Regional; eufemistic) Organ genital al vacii” „(popular) *fătătoare*”; dar în rândul expresiilor menţionează pe „a fi rău de *pipotă*” = a fi afemeiat.

pitcutină f. Întâlnit în expresia menţionată mai sus (vezi *patir*), neglosat în DLR, dar, probabil, înrudit cu *pitcocit, -ă* „adj. (Regional; cu sens neprecizat, probabil) Nedezvoltat, mic, închircit”.

poartă f. Numai la aromâni, cu precizarea: „După ce naşte femeia se zice *poartă*”.

podoabă b., f. Pentru b.: „Mare podoabă are!” (vezi cele spuse sub *marfă*).

puică f. Aceeaşi motivaţie ca şi în cazul lui *pasăre, păsărică.*

puţă b., f., $f._1$, $b._1$. Cuvânt cu o foarte largă răspândire, mai cu seamă, orientându-ne după ALR II – 1. S, cu referire la organele genitale ale oii şi ale berbecului, ceea ce pare a fi în neconcordanţă cu răspândirea reală a cuvântului, socotit cel mai puţin „ruşinos” dintre termenii referitori la organele genitale. Acesta este şi sensul principal pe care îl dă DLR: „s. f. 1. (Popular) Penis (la copii şi la unele animale tinere)”.

sărsam b.; cf. „*sărsamul* de dinainte”. Cuvântul are sensul propriu: „s. n. (Învechit şi regional; mai ales la pl.) 1. Unealtă, sculă; instrument” (DLR, s. v.). Tot aici se menţionează; „(Regional; eufemistic) Penis (Vâlcele – Turda) MAT. DIALECT. I, 92. + (Regional) Organul genital al calului (Turnu –Arad). DR. V, 312)”.

sculă b.: cf. „*scula* omului”. Cuvântul se încadrează în aceeaşi arie motivaţională cu *instrument, unealtă.*

soache b. Numai la aromâni; nu îl menţionează DDAr.

sulac(i) b. Şi în varianta *şulac,* înregistrat într-un singur punct pentru b., dar în 14 puncte pentru $b._1$. Cuvânt derivat din *sulă,* termen eufemistic general pentru b. şi are sensul propriu de: „s. n. şi s. m. 1. Un fel de sulă lungă şi ascuţită, din metal, din lemn etc. cu întrebuinţări diverse”, apoi „IV. s. n. (Popular; eufemistic) Penis (la animale)”, dar şi „penis (la om)” (DLR, s. v.). *Sulă* nu este înregistrat în ALR II – 1. S ca termen eufemistic, deşi este răspândit. „II. P. a n a l. (Popular şi familiar; eufemistic) Penis” (DLR).

sulachi b. Numai la aromâni, un derivat evident din *sulă,* pe care, însă, DDAr nu-l înregistrează.

suvelniță f. Numai la aromâni, cu sens propriu „s. f. pl. suvelniță, suveică” (DDAr, 1141).

treabă b. şi f.; cf. „Nume dat organului genital. Cf. NOVACOVICIU, C. B. II, 7; DR V, 312, ALR I 1 103/251, 934” (DLR). Cuvântul şi-a diversificat sensurile, căci înseamnă, de asemenea: „(Şi la pl.; determinat prin „muieresc”) Menstruație ALR II 4 210/27, 172”; intră, în acelaşi timp, în alcătuirea unor locuțiuni, ca: „E x p r. *A-şi face treaba* – „a urina, a defeca” sau *a-şi face treaba* (cu cineva) = „a-şi satisface nevoile sexuale”; expresie veche, căci o găsim în scrieri de la 1646 şi 1688 (cf. DLR).

ţiegă (ţieghe) b.: cf. „*ţiega* calului” (172). Cuvânt necunoscut în această formă, ci doar ca *ţeg* (pl. *ţeguri*), variantă a lui *teh*[2], cu sensurile „par”, „bucată lungă de lemn”, „bâtă”, „nuia”, acesta din urmă în forma *ţeg* (DLR).

trişcă b. cu sensul „fluier”, menționat de DLR cu „Etimologia necunoscută”. Motivația este aceeaşi ca la *fluier (supra).*

unealtă b. şi *unealtă muierească* f. Vezi cele spuse la *instrument.*

veseleancă f. Cuvânt derivat din adj. *vesel, -ă,* cu suf. *-eancă,* sufix vechi (vezi Laura Vasiliu, în FCLR, I, p. 227). Cât despre motivație, vezi cele spuse sub *fluier.*

vâjoi f. Termen expresiv, glosat de DI, cu referire la actul urinatului.

4. O bună parte dintre termenii eufemistici pentru $f._1$ şi $b._1$ au fost amintiți şi în cele spuse până acum. Unii termeni sunt, însă, specifici numai pentru $b._1$ şi $f._1$.

ciolhă $f._1$. Cuvânt obscur în privința originii, înseamnă propriu-zis: „1. (Ieud, în Maramureş) Trunchi găunos”, apoi „2. P. a n a l. (Nordul Transilv.) Organul genital al iepei” (DA, s. v., după care sunt date sinonimele, în număr de 17).

floare $f._1$, însoțit de diminutivul acestuia, *floricică* $f._1$.

pişătoare $b._1$ şi $f._1$, derivat din *a pişa* vb.

prihod $f._1$. Sensul propriu al cuvântului este: „s. n. (Mold. şi Ban.) Loc în pădure pe unde trece vânatul...”; „loc de trecere peste un deal”; în general, predomină ideea de „pătrundere; trecere”, încât sensul de „organ genital al oii” este echivalent cu cel al lui *poartă (supra).* DA îl menționează cu înțelesul de „organ genital al calului”, dar şi „al iepei”.

produn $f._1$. Variantă a lui *produh* „s. n. 1. (Învechit şi popular). Copcă (în gheață)”; „3. (Sud-vestul Transilv. şi nordul Olt.) Organ genital la vacă sau la iapă”.

pupăză $f._1$. Înregistrat într-un singur punct (102). DLR îl glosează astfel: „4. (Prin Transilv. şi nord-estul Olt.) Organ genital al femeii şi al iepei. Cf. CIAUŞANU, V. 193. ALR I 1 099/107, 295”.

râlă $b._1$. DLR nu consemnează cuvântul cu acest sens, ci doar „s. f. (Regional) 1. Minciună, calomnie”, care este puțin probabil să aibă vreo legătură cu termenul în discuție. Nu este exclus să fie o deformare a lui *rancă*[1] „s. f. 1. Organ genital al armăsarului” (DLR, s. v. *rândunică*).

râmă $b._1$. În acest caz fie că este vorba de sensul eufemistic dezvoltat din *râmă* „s. f. Vierme cu corp lung...”, fie de o deformare a aceluiaşi *râncă*[1], amintit mai sus.

râncă b.$_1$ Termen înregistrat în 6 puncte, al cărui sens l-am menționat mai sus, sub *râlă*.

sfredel b.$_1$ Termen născut prin comparație cu *sfredel* (unealtă).

La capătul acestor observații, se poate concluziona:

a. În primul rând, ALR II – 1. S trebuie utilizat ca sursă pentru dicționarul-tezaur al limbii române, renunțând la o falsă pudoare manifestată până acum.

b. Cele peste 70 de denumiri dezvăluie bogăția de mijloace la care recurg vorbitorii limbii române pentru a denumi două noțiuni vitale, dar care, inerent, cad sub incidența tabuurilor de limbaj. Mai numeroase sunt cele de natură metaforică, între care un loc aparte îl ocupă denumirile referitoare la funcția de procreare. Multe sunt, de asemenea, cele care pleacă de la comparația cu un obiect familiar vorbitorilor. În acest caz, nu de puține ori, ele conțin o nuanță de umor. Denumirile cu o mai pronunțată notă de dispreț se regăsesc în seria celor acordate pentru organul genital femeiesc, pe când denumirile date celor bărbătești exprimă o anumită făloşenie, mândrie etc. Nu se întâmplă la fel în cazul denumirilor acordate organelor genitale ale oii şi ale berbecului (ale animalelor, în general), unde acestea, când nu sunt neutre, nenuanțate, sunt dezmierdătoare.

ANEXĂ

TERMENI EUFEMISTICI PENTRU ORGANUL GENITAL FEMEIESC (f.) ŞI PENTRU CEL BĂRBĂTESC (b.)

ALR II – 1. Supliment. Hărțile 10 şi 12, în comparație cu h 11 (b.$_1$) şi 13 (f.$_1$)

aceea f. (399), *aia* f. şi b. (858), *haia* f. şi b. (833)
băbură f. (105)
cățut b. (010)
ciocan b. (646)
ciolhă f.$_1$ (246, 279, 334,)
cur b. (102); f. (64, 102, 386, 666); f.$_1$ (64, 537, 836)
daravelă b. (791); f. (791)
dădănaie b. (192)
dugheană f. (646)
fătăciune f. (399); f.$_1$ (157, 182, 192, 353, 362, 365, 386, 762, 784, 791, 928, 987)
fătătoare f.$_1$ (36, 53, 64, 76, 130, 235, 250, 260, 272, 282, 399, 414, 886, 899)
firfă f. (010)
floare f.$_1$ (310); *floricică* f.$_1$ (95)
fluier b. (272)
gaură f. (2, 310, 325)

ghioc f. (478)
hădărag b. (279, 399)
hâzenie b. şi f. (362)
hodrobroanțe pl. b. (325)
instrument f. (812)
istorie b. (812)
izmene pl. b. (334); cf. „ți se văd izmenele"
javră f. (228, 431)
mandravelă b. (010)
marfă b. (228); cf. „are marfă mare"
matcă f. (605)
mațe b. (346); cf. „ți se văd mațele"
mădular b. (8, 36, 105, 182, 250)
membru b. (414, 514, 520, 531, 537, 551, 605, 682, 728, 791, 836, 928, 987); cf. „A auzit de la doctor" (728); „membru bărbătesc" (365)
mitră f. (182, 235, 728); cf. „Aşa zic cei care au învățat carte" (235)
naştere f. (36, 53, 182, 250, 386, 399); f.$_1$ (8, 105)
născătoare f. (8); f.$_1$ (833)
născut b. (284, 349); f. (47, 284, 334); *născutul femeilor* f. (349)
nătărângă, variantă pentru *mătărângă* b. (666)
ocară b. (886); *ocara ei* f. (886)
pantă f. (260)
pardon b. (705)
pasăre b. (95); *pasărea omului* b. (260); *păsărică* f. (928); *pasăre* b.$_1$ (95, 102, 141, 219, 228, 250, 365, 551)
patir f.; vezi *ruşine* (723)
pierjă f. (987)
pipoaşcă f. (987); vezi şi *ruşine* (723)
pipotă f.$_1$ (219, 349, 431, 514, 520, 531); cf. „a fi rău de pipotă" (= afemeiat)
pişătoare b.1 (310); f.1 (310, 728)
pitcutină f.; vezi *ruşine* (723)
pântece f. (95); „uter"
plod f. (346, 362); f.$_1$ (2, 27, 29, 47)
poartă f. (010); cf. „După ce naşte femeia se zice poartă".
podoabă b. (723); cf. „Mare podoabă are!"; f. (769, 784)
prihod f.$_1$ (141, 172); organul genital al calului şi al iepei.
produn f.$_1$ (833); cf. *produh* „copcă de gheață".
puică f. (182)
pupăză f.$_1$ (102)
puță b. (012, 405); f. (605); b.$_1$ (157, 182, 316, 405, 431, 463, 646, 728, 769); f.$_1$ (76, 272, 431, 463, 646)

râlă b.$_1$ (8)
râmă b.$_1$ (47, 53)
rancă b.$_1$ (399, 414, 478, 514, 520, 531)
ruşine b. (463, 723, 848, 958); *partea ruşinoasă bărbătească* b. (365); *ruşine* f. (130, 463, 514, 531, 537, 723, 843); *partea femeiască de ruşine* f. (414); *partea ruşinoasă de dinainte* f. (365); în pct. 723 s-a adăugat că, la armată, informatorul a învătat o poezie pornografică în care organul genital femeiesc mai era numit *pitcutină, pipoaşcă, patiru năzdrăvanu.*
sărsam b. (325); *sărsamul de dinainte* b. (53)
sculă b.; cf. *scula omului* (310)
sfredel b.$_1$ (27, 235, 386)
soache b. (010)
sulac(i), şulac b. (876); cf. „tot sulac"; b.$_1$ (2, 130, 192, 705, 723, 784, 791, 812, 833, 836, 876, 899, 958, 987)
sulachi b. (010)
suvalniţă f. (010)
toc (tioc) b.$_1$ (537)
treabă b. (2, 455, 478); f. (219); *treaba femeii* f. (310)
trişcă b. (219)
trup b. (37, 76, 95, 310, 316, 325, 349, 353, 431, 762, 872, 899, 958); *trupul omului* b. (4); cf. „se vede trupul" b. (872); f. (47, 76, 325, 455, 872, 890); *trupul de la femeie* f. ~ *omului* (= ouăle; cf. NALR – *Banat* 151 / 53, 58); cf. *a se face trup* „a se întrupa, a lua fiinţă" (353); *trupul femeii* f. (958); *la trupul* f. (762); *trupul ei* f. (605); *trupul muierii* f. (4); f.$_1$ (8, 325, 872, 958)
ţiegă (ţieghe); cf. *ţiega omului* b. (172)
unealtă b. (130); *unealta muierească* f. (172)
urâciune f. (192)
veseleancă f. (272, 279)
vâjoi f. (520)
vână b. (334, 386); b.$_1$ (172, 279, 284, 334, 346, 349, 353, 362, 705)
vulvă f. (682); *vulfă* f. (551); *vâlvă* f. (876); f.$_1$ (876)
zgău f. (219).

Reşiţa, str. Nergăniţa, 19